

вѣтъ различно: едни исхвъргать свое то единствен-
но окончание и приемать вмѣсто него *ца, а*, като:
дѣте = *дѣтица*, *тѣло* = *тѣла*; други безъ да го
исхвърлятъ зематъ направо до него окончанія *та,*
на, като: *пиле* = *пилета*, *теле* = *телета*, *мо-*
ре = *морета*, *име* = *имена* и пр.; а трети, при-
имать *я*, като: *пѣние* = *пѣния*, *учение* = *учения* и пр.

Бѣлѣж. Има нѣкой отъ съществителни тѣ на-
рицателни имена, употребени сж само въ един.
число, като: *любовъ, животъ, лукъ* и пр.; а дру-
ги иматъ само мн. число, като: *клещи, гащи, по-*
жищи, и пр.

II. Прилагателното име.

74, — Всички тѣ прилагателни първообразни
и производни сж расподѣлять на слѣдующитѣ видове:

1- ^o <i>Качественни</i>	§	14
2- ^o <i>Прителителни</i>	§	) 43 и 44
3- ^o <i>Относителни</i>	§	
4- ^o <i>Обстоятелственни</i>	§	122-123
5- ^o <i>Числителни</i>	§	51

Общи тѣ свойства на прилага- телнитѣ имена.

§ 75. — Общи тѣ свойства на прилагателни тѣ
имена сж четири: *родъ, число, окончание* и *сте-*
пенъ отъ сравнение.

Родъ и число.

76. — Прилагателни тѣ имена въ еднѣностъ
немаъ родъ: нито мъжскій, нито женскій, нито
средній, защото то тѣ не сж нѣкакви си предмети или
существа, които да се раждатъ като животни тѣ.